

[Svend Nielsen.]

bemærke, at jeg forstaaer, hvor uendelig svært det maa være at være Arbejdsgiver og at repræsentere Arbejdsgiverne i disse vanskelige Tider. Man saa, hvor uendelig svært det var under Krigen og under Besættelsen; man saa i denne Periode, som jeg gjorde opmærksom paa i mit første Indlæg, hvad Svaret blev, naar Arbejderne kom med deres rimelige og beskedne Ønsker. Jeg kan forstaa, at det efter det ærede Medlem Hr. Axel Kristensens Opfattelse egentlig var med tungt, meget tungt Hjerte, man tog den Stilling, som man tog, men at man følte sit uhyre Ansvar over for Samfundet. Nej, det ærede Medlem bør een Gang for alle gøre sig klart, at det er lettere at være Storarbejdsgiver i dette Land, end det er at være Arbejder, Husmoder eller gammel Aldersrentemodtager o. s. v. Lad os under ingen Omstændigheder forveksle Fantasi med Virkelighed. Det er stadig væk Tilstandene her i Danmark, det drejer sig om, og det er fortsat Faatallet, der høster de største Frugter af det store, arbejdende Folks Indsats i Produktionslivet.

Formanden: Ordføreren for Forslagsstillerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bertel Dahlgaard): Ja, det viste sig altsaa, at jeg gættede ganske rigtigt med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsens Idealer. Der er altsaa ikke Tvivl om disse Idealer, men det ærede Medlem begaar en Fejl, eller jeg kan maaske sige en Undladelses-synd: han taler, naar han taler over for Offentligheden, over for dette høje Ting, kun om den ene Side af Idealet, og denne ene Side af Idealet er Ønsket om at overtage alle de store Truster og Monopoler.

Men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at det, Diskussionen drejer sig om i Dag, er aldeles ikke Spørgsmaalet om Overtagelse af Truster og Monopoler, om hvorvidt det er mest formaalstjenligt, at Staten overtager Trusterne og Monopolerne, eller at Staten udøver en Kontrol over dem, hvad det er min Opfattelse, at den almindeligvis bør indskrænke sig til at gøre. Nej, det afgørende i Relation til det, vi behandler i Dag, er — og her kommer vi til den anden Side af det, som aabenbart maa være det ærede Medlems Ideal —, at Konsekvensen af Statens Overtagelse af Produktionslivet selvfølgelig maa være Statens Afgørelse af Arbejdsstridigheder, Statens Eneafgørelse af de Vilkaar, hvorunder der arbejdes; det forstaaer en-

hver, der har lidt Begreb om økonomiske Forhold. Det skulde det ærede Medlem tale lidt mere om, naar han taler om sit Kendskab til Forholdene paa Arbejdspladserne.

Det ærede Medlem var saa venlig at sige, at han kendte ikke noget Sted, selv under Krigen, hvor Arbejderne ikke kunde gøre deres Indflydelse gældende, og hvor de ingen Rettigheder havde. Nej, sagt med denne svage Betoning er det nok rigtigt, at Arbejderne har kunnet gøre deres Indflydelse gældende rundt omkring, staaende over for Spørgsmaalet om Konflikter af den ene eller den anden Art og om Arbejdsvilkaarene. Men hvordan har de kunnet gøre denne Indflydelse gældende? Var det paa afgørende Vis? Det er Spørgsmaalet. Jeg kender jo ogsaa en lille Smule til disse Forhold i andre Lande, og jeg husker, at det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet om Forholdene i Sovjet. Det er jo i den Henseende ikke et lukket Land. Jeg erindrere ogsaa Sovjetunionens Forfatning og dens Bestemmelse om, hvad der er forbudt med Hensyn til Arbejdsuro. Jeg siger slet ikke dette for at kritisere disse Forhold, men for at faa slaaet fast den Kendsgerning, det rent faktiske Forhold, at det Ideal, det ærede Medlem arbejder efter, det er et Ideal, hvorefter Staten til syvende og sidst kommer til alene at afgøre alle Arbejdsforhold.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard søgte at lette Sløret for mine Idealer, og for at der ikke skulde være noget Slør tilbage overhovedet vedrørende mine Idealer, gjorde jeg opmærksom paa, hvilke Synspunkter jeg havde med Hensyn til den Del af Industrien, der her er Tale om. Jeg vil anbefale det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard en Dag, naar han har virkelig god Tid, at tage en lille Tur ud paa vort Lands førende Arbejdsplads — jeg tænker her paa Refshaleøen — og faa sig en Snak med de Tusinder af Arbejdere, der findes derude, og se at faa at vide, hvordan de ser paa Indretningen af Arbejdsforholdene paa denne den førende Arbejdsplads her i Landet. Det ærede Medlem vil da meget hurtigt konstatere, at det, man ønsker fra Arbejderbevægelsens Side, er at faa Indflydelse, langt mere Medindflydelse, paa Produktionslivet, end man har haft. Man taler om, at Arbejdsgløden maa stimuleres, og deri er jeg indforstaaet, men man kommer ikke uden om, at hvis man skal naa frem